

Korszakváltások

Leletek Gosztola Gábor
néhány évtizeddel korábbi munkáiból

Részlet Wehner Tibor az *Allgemeines Künstlerlexikon*ban megjelent szócikkéből: „Gosztola Gábor (szül. 1945) magyar festő-, grafikus-, fotóművész, könyv- és laptervező. Autodidakta művész. Budapesten él, 1987–1988-ban Kanadában élt. Az 1970-es évek második felétől 1981-ig tagként együttműködött, majd 2000-tól ismét együttműködik a Szentendrei Vajda Lajos Stúdió művészeivel. 1962 és 1967 között többnyire hagyományos, ábrázoló eszköztárral élő rézkarcokat, később akrillal és olajjal vászonra festett festészeti és papírra rögzített grafikai, ceruza-, tus- és golyóstoll-kompozíciókat készített (amelyek közül 1965 és 1975 között számos az *Élet és Irodalom* című hetilapban jelent meg). Nagyméretű festményein és kisméretű rajzain organikus lényeket és rendszereket jelenít meg. Újabb művei az e rendszerekből tovább alakított digitális fotókompozíciók. A reneszánsz mesterek technikai igényességével és sokoldalúságával, de az új médiumokat is használva dolgozik. Autonóm művészeti tevékenysége mellett aktív alkalmazott grafikai munkásságot is kifejt: könyveket, folyóiratokat, címlapokat tervez. A képzőművészeti alkotótevékenység mellett verseket, esszéket is ír és publikál.

1979-ben a budapesti Fiatal Művészek Klubjában rendezett Kelényi Bélával közös költői estet, amelyen nagyméretű, fluorescens képegyüttesét mutatta be.” (Lásd a színes mellékletben a *Könnycsepp – Hódolat – Csokor [Wanda Zaklatowska virsliző partizán emlékére I–II–III.]* című képeket.)

A festő megjegyzései. A színes mellékletben bemutatott festmények mind szerepeltek 2002-ben a Múcsarnokban Novotny Tihamér által megrendezett Vajda Lajos Stúdió retrospektív kiállításán.

E satirikus képek mind demonstratív eszközei a megelőző korszak szocialista monumentalitásának, ef Zámbo mondotta, amikor meglátta a virslis képeket: „A Gábor óriásira nagyítja hétköznapi, kis kézi tárgyaink.”

A többi kép zászlószimbolikája nem szorul magyarázatra, volt is, aki a *Nagy Veres Fenevadat* országosan siratta.

A fekete-fehér tusrajzok egy része megjelent az *Élet és Irodalom* számaiban, az 1970-es évek elején, és ezek, valamint az ezekből kialakult festmények egy másik alkotói periódus részei.